

FREIDA McFADDEN

—

KUĆNA POMOĆNICA

NAKLADNIK

Egmont d.o.o.
Višnjevac 3, Zagreb

ZA NAKLADNIKA

Bruno Barbić

UREDNIKA

Ivana Mirošević

LEKTORICA

Paula Lesički

GRAFIČKO OBLIKOVANJE

Blid

DIZAJN KORICA

Punkt studio d.o.o.

TISAK

Grafički zavod Hrvatske d.o.o.
Zagreb, svibanj 2023.

NASLOV IZVORNIKA

The Housemaid

Copyright © Freida McFadden, 2022

First published in Great Britain in 2022 by Storyfire Ltd trading as Bookouture.

All rights reserved.

© za hrvatsko izdanje Egmont d.o.o., 2023.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige
ne smije biti objavljen ili pretisnut bez prethodne
suglasnosti nakladnika i vlasnika autorskih prava.

ISBN: 978-953-13-2570-7

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu

Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001173691.

FREIDA McFADDEN

KUĆNA POMOĆNICA

S engleskoga prevela
Dijana Štambak

PULS

PROLOG

Odem li iz ove kuće, otići ću s lisičinama na rukama. Trebala sam pobjeći dok sam još mogla. Propustila sam priliku. Nakon što je stigla policija i vidjela ono gore na katu, povratka više nema.

Za otprilike pet sekundi, pročitat će mi moja prava. Ne znam zašto to već nisu učinili. Možda pokušavaju izvući iz mene nešto što bi mi bilo pametnije prešutjeti.

Neka im je sa srećom.

Policajac crne kose prošarane sjedinama sjedi na sofa mene. Namješta svoje zdepasto tijelo na talijanskoj koži u boji rastopljenog karamela. Zanima me kakvu sofou ima kod kuće. Cijena joj sigurno nije peteroznamenakasta kao što je bila ovoj. Vjerojatno je neke kričave boje, na primjer *narančaste*, puna dlaka kućnih ljubimaca i razderana na više mjesta po šavovima. Zanima me razmišlja li o tome kakvu sofou ima kod kuće i bi li mu bilo drago imati ovakvu.

Ili, što je vjerojatnije, razmišlja o truplu u potkrovlju.

»Da ponovimo još jednom«, reče policajac razvučenim njujorškim naglaskom. Predstavio mi se na dolasku, ali smetnula sam s uma kako se zove. Policajcima bi imena trebala biti ispisana na pločicama žarko crvene boje. Kako ih inače popamtiti u izrazito stresnoj situaciji? Mislim da je detektiv. »Kad ste pronašli tijelo?«

Zastanem nakratko i zapitam se je li ovo povoljan trenutak da tražim odvjetnika. Zar mi ga sami ne bi trebali ponuditi? Nisam u formi što se procedure tiče.

»Prije otprilike sat vremena«, odgovorim.

»Zašto ste uopće išli gore?«

Stisnem usne. »Rekla sam vam. Nešto sam čula.«

»I...?«

Policajac mi se primakne, širom otvorenih očiju. Ima kratku oštru bradu, kao da je jutros možda preskočio brijanje. Između usana mu se nazire jezik. Nisam glupa, točno znam što bi htio čuti.

Ubila sam ga. Kriva sam. Vodite me.

Umjesto toga, naslonim se na sofu. »To je sve. Rekla sam vam sve što znam.«

Na licu mu se jasno vidi razočaranje. Stišće čeljusti dok razmišlja o dokazima dosad pronađenima u kući. Pita se ima li ih dovoljno da mi nabiju lisičine na ruke. Nije siguran. Da je siguran, već bi to učinio.

»Hej, Connorse!«

Glas pripada drugom policajcu. Maknem pogled s lica policajca s kojim razgovaram i pogledam na vrh stubišta. Tamo stoji drugi, znatno mlađi policajac, koji svojim dugim prstima stišće rukohvat. Lice mu je glatko i blijedo.

»Connorse«, kaže mlađi policajac. »Dolazi gore — *odmah!* Moraš vidjeti što smo otkrili!« Iako sam na dnu stubišta, opažim kako mu poskakuje Adamova jabučica. »Nećeš vjerovati.«

PRVI DIO
PRIJE TRI MJESECA

JEDAN

MILLIE

Reci mi nešto o sebi, Millie.«

Nina Winchester nagne se prema meni sjedeći na kožnatoj sofi u boji karamela, noge su joj prekrížene tako da se ispod bijele svilene suknje koljena tek naziru. Ne razumijem se u brendove, no očito je sve što Nina Winchester ima na sebi skupo do bola. Dođe mi da opipam materijal njezine krem-bluze, ali zbog takvog ispada sigurno ne bih dobila posao.

Ako ćemo iskreno, ionako su nikakve šanse da ga dobijem.

»Pa...« počnem, pažljivo birajući riječi. Iako su me toliko puta odbili, još uvijek se trudim. »Odrasla sam u Brooklynu. Radila sam na više mjesta kao kućna pomoćnica, kao što možete vidjeti u mom životopisu.« Mom *pomno dotjeranom* životopisu. »I obožavam djecu. Osim toga...« Osvrnem se po sobi, tražeći pseću igračku ili posudu za mačji pijesak. »Volim i kućne ljubimce.«

U oglasu na internetu u kojem traže kućnu pomoćnicu nisu spominjali kućne ljubimce. No, bolje je igrati na sigurno. Zar postoji netko tko ne cijeni osobu koja voli životinje?

»Brooklyn!« Gospođa Winchester se obraduje i pogleda me. »I ja sam odrasla u Brooklynu. Praktički smo susjede!«

»Pa da!« potvrdim iako to nema veze s istinom. Ima toliko poželjnih dijelova Brooklyna gdje najmanja kućica košta čitavo bogatstvo. Ja nisam odrasla na takvom mjestu. Nina Winchester i ja nemamo ništa zajedničko, ali ako želi vjerovati da smo susjede, rado ću to prihvatiti.

Gospođa Winchester zatakne pramen blistave zlatne kose za uho. Kosa joj seže do brade, podšišana je u modernu bob frizuru koja odvlači pažnju s njezina podbratka. U kasnim je tridesetim godinama i da ima drukčiju frizuru i odjeću, izgledala bi sasvim obično. Međutim, zahvaljujući svom bogatstvu, izvlači maksimum iz onoga što ima. Ne mogu reći da to ne poštujem.

Ja sam sa svojim izgledom otišla u suprotnom smjeru. Možda imam deset godina manje od žene koja mi sjedi nasupro, ali ne želim da se zbog mene osjeća ni najmanje ugroženom. Zato sam za intervju odabrala dugu, glomaznu vunenu suknju koju sam kupila u jeftinom dućanu i bijelu bluzu od poliestera s pufastim rukavima. Pepeljasto plavu kosu skupila sam u strogu punđu otraga. Čak sam kupila ogromne i nepotrebne naočale s okvirom od kornjačevine i nataknila ih na nos. Izgledam profesionalno i krajnje neprivlačno.

»Dakle, što se posla tiče«, reče ona. »Uglavnom bi to bilo čišćenje i priprema jednostavnijih jela ako se slažeš. Jesi li dobra kuharica, Millie?«

»Da, jesam.« Kulinarske vještine su jedina stavka u životopisu koju nisam izmislila. »Izvršno kuham.«

Njezine se svijetloplave oči ozare. »Divno! Iskreno rečeno, rijetko pojedemo ukusno domaće jelo.« Zahihaoće. »Tko još stigne kuhati?«

Suzdržim se od bilo kakve osude. Nina Winchester nije zaposlena, ima samo jedno dijete koje je po čitav dan u školi i želi zaposliti nekoga da čisti umjesto nje. Vidjela sam čak nekog muškarca u ogromnom dvorištu koji radi kao vrtlar. Kako je moguće da ne stigne skuhati ručak za svoju malu obitelj?

Ne bih joj trebala suditi. Ne znam ništa o njezinu životu. Samo zato što je bogata, ne znači da je razmažena.

Ali, kad bih se trebala kladiti u sto dolara, kladila bih se da je Nina Winchester razmažena do srži.

»I, povremeno će nam trebati pomoć oko Cecelije«, reče gospođa Winchester. »Možda je odvesti na popodnevne aktivnosti ili druženja s djecom. Imaš automobil, je li tako?«